

Par le brûlant été,
Lorsqu'Apollon décoche en la campagne attique
Ses flèches de clarté,
De vos vers inspirés clamez l'âpre musique
Et donnez aux méchants cette terreur panique
Qui saisit le poltron devant l'obscurité.

Angelo soyez roi, conduisez les fidèles
Vers cette beauté que vous donnèrent les cieux,
Et dans ce siècle impie où toute foi chancelle
Angelo, soyez Dieu.

PIERRE BAUDRY

ΣΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗΝ ΑΓΓΕΛΟ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟ

Ὁ Ποσειδῶνας ἔσπειρε στὰ χρόνια τὰ παλιὰ,
Τὴν πλούσια φύτρα τῆς γενιᾶς, ποῦ βγήκε ὁ πρόγονός σου·
Στῶν μύρων τὰχρογιαλῖα, ὕστερα, ποῦ στέφει ἡ Αἴτνᾶ
Ἐξω ἀπ' τὰ μπλάβα κύματα τὸν γέννησεν ἡ Θέτις.

Μιὰ νύμφη δέχτηκε τὸ γιὸν αὐτὸν τῶν Ἀθανάτων
Καὶ τὸν ἐπῆγε στὴ πεδιάδα τῶν Συρακουσῶν·
Ἐπιε, τοῦ πιὸ γλυκοῦ οὐρανοῦ, τ'ἀγνότερον ἀγέρι
Καὶ μὲ τὸ θεῖο γάλα τῆς τὸν ἔθρεψ' ἡ Ἀρετοῦσα.

Στὴν ἐρημιὰ μεγάλωσε μονάχος καὶ ἡ θεότης
Θεόμορφη τὴν παιδικήν, ἀγνή, ἔπλασε ψυχὴ του,
Εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἔμπνευσε τὴν ὠραιολατρεία
Καὶ πέθανε, ὕστερα, σὰν ποιητῆς καὶ σὰ σοφός.

Φιλόδοξοι κατακτητῆς οἱ γινοὶ του καὶ μεγάλοι,
Ἀφίνουν πίσω τοὺς γλυκοὺς γιαλοὺς τῆς Σικελίας
Καὶ διαλαλοῦν, παντοῦ στὴ γῆ, τὸ νέον εὐαγγέλιο,
Κληρονομιά, ποῦ τοῦ πατρὸς ἀφῆκεν ἡ βουλή.

Στὴν Λέσβο ὁ ἓνας ἔπλευσε, ὁ ἄλλος πρὸς τὴ Κρήτη
Μὰ στὴ Λευκάδα ἔφθασεν, ὁ τρίτος, ὁ Καλός,
Εἰς τὴ Λευκάδα ἔπιασεν, ὁ ἦρωας, πὸν σὺ·σαι
Ἄγγελε ὠραῖε, ὁ ἄξιος βλαστός.

Τὰ σαρκικά τραγούδια, τῆς φυλῆς σου ἀριστουργήματα,
Ὁ Νάρκισσος, ὁ Ἀντίνοος, ὁ ὠραῖος Χιμμερίων
Κι' οἱ ἔφηβ' οἱ νεκροί: οἱ Βύρωνες καὶ οἱ Λοβελάς,
Τὰνθρώπινον ὁμοίωμα στὸ σῶμά σου ξαναῦραν.

Στῆς φύσεως τῆς ἱερῆς τόλοεύοδο περβόλι,
Στὸ φῶς, ξανοίξου κι' ἀνθίσει, σὰ νιόλουβος ἀνθὸς
Καὶ στὲς ἀγνὲς πάντα ψυχὲς τῆς ὁμορφιάς σου σκόρπισε,
Κυματιστά, τὴν ἐξαισίαν εὐωδία.

Πάντα στὰ μάτια σου μιὰ αὐγὴ ἄσβυστη νὰ χαράζει
Καὶ πὰ στὰ χεῖλιά σου νάνθει τὸ φωτοβόλο γέλιο,
Ὅπου διαμάντι' ἀστράφτουνε, γέλιο πιὸ βροντερό,
Ἄπὸ τὰ γαῦρα χρομετίσματα
Τῶν βαρβατάλογων καὶ τῶν Κενταύρων.

Τὸ φλογισμένο θέρος,
Στοὺς Ἀττικούς ὁ Ἀπόλλωνας σὰν ἀκοντίζει κάμπους
Τὰ φωτεινά του βέλη, κραῖζε
Τὴ βοερὴν τῶν ἔνθεώ σου στίχων μουσικὴν,
Τὸν πανικὸν στοὺς πονηροὺς ἄγρια σπεῖρε τρόμον,
Ποῦ τὸν δειλὸν περίφοβον μὲς στὸ σκοτάδι δέρνει.

Ρήγας γινοῦ καὶ τοὺς πιστοὺς ὑπάκουους ξαναφέρει
Στὸ κάλλος τάχραντο, ποῦ σοῦ δωρῆσαν οἱ θεοὶ
Καὶ στ' ἄσεβα τὰ χρόνια μας, ποῦ κάθε πίστη γέρνει,
Θεὸς γίνου, Ἄγγελε.

PIERRE BAUDRY

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ, Μ. Π.